

טמונה בפרשה

תצוה - זכור

ש פנינים

"ואתה תצוה את בני ישראל"

בפסוק זה, ובשלושה פסוקים נוספים במלאכת המשכן כתוב "ואתה", ואלו הם: "ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך", "ואתה תדבר אל כל חכמי לב" ו-"ואתה קח לך בשמים ראש". ונראה שיש רמז במקראות אלו לדרך התוכחה הנכונה למי שרוצה להוכיח את חברו ושיכנסו הדברים בליבו. דבר ראשון, צריך להיות אוהב למי שמוכיח כדי שיוכיח מתוך אהבה. בנוסף, יש לכבד את המוכח ולא להשפילו במילים או בכינויים. וכן טוב לתבל את דברי התוכחה במאמרים מדברי חז"ל ומן המקרא בטוב טעם. ורמזו בפסוקים כך: "ואתה תצוה את בני ישראל" - הגה בבאך לצוות ולהוכיח את אחיך היהודי, כך עשה ותצליח: "ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך" - דבר איתו כאח וכאוהב, "ואתה תדבר אל כל חכמי לב" - ואמור לו כמה חכם הוא והחמא לו שאין ראוי לחכם לב שכמותו לנהוג כן, ובסוף: "ואתה קח לך בשמים ראש" - ערוך דבריך כמטעמים וכבשמים ראש, ואז יכנסו דבריך לחדרי לבו, ותשכיל ותצליח. (חת"ס)

"והאבנים תהיין על שמות בני ישראל"

מפורסם הסיפור אודות דמא בן נתינה, שפעם אחת אבדה מהאפוד אבן והייתה כזו אצל דמא בן נתינה שדרש בעבורה כסף רב (נחלקו האם 60 או 80 ריבוא דינרי זהב). ומסורת בידינו שהייתה זו אבן הישפה שכנגד שבת בנימן. ויש לפרש מנין שאכן אבן הישפה היא זו שאבדה. עוד יש להבין, שאם אכן הייתה זו הישפה, מדוע דרש דמא בעבורה ממון כה רב, הרי אבן זו אינה נדירה במיוחד? אלא, שניצבה בעיה בפני גזברי המקדש: על האבן היו צריכים לחרוט את השם 'בנימין' ולשם כך הוצרכו לתולעת השמיר ובזמן ההוא כבר לא הייתה תולעת זו בנמצא. מוכרחים אנו לומר, שהייתה לדמא שהיה סוחר אבנים, אבן עתיקה שהייתה שייכת לאדם בשם בנימין ובזמנו חרת עליה את שמו ע"י השמיר. ומפאת נדירותה של אבן כזו, ביקש עבודה ממון רב כל כך. והנה, צורת חקיקת האותיות על פי הגמרא (יומא עג), הוסיפו על החושן את המילים: 'אברהם יצחק יעקב שבטי ישראל', כדי שיהיו על החושן את כל אותיות ה-א' ב' וך, יכלו לשאול באורים ותומים. על פי חלק מהמפרשים, (רבינו בחיי, בעה"ט ועוד) סדר הכתיבה היה כזה: שש אותיות על כל אחד מהאבנים, והוסיפו אות או יותר על כל אבן בצורה כזו: ובנימין היה היחיד שהיו לו שש אותיות משמו העצמי. נמצא, שלא יתכן שימצאו אבן שהיה נחרת על ידי השמיר בשם "ראובן א" שהרי מדוע שיעשו כן, ולא יימצא אלא בשם בנימין שהוא שם המצוי בלי הוספות, לכן מובן מדוע היה שוויה רב כל כך, ומתיישב היטב למה אמרו ששל בנימן היתה. (פניני קדם) [ולהשלמת הנושא נביא את דברי בעל הטורים: 'ישפה' שווה בגימטריא ל'בנימין בן יעקב' שזו היתה אבנו בחושן. ולרמב"ם נכתב 'שבטי י-ה' ולא 'ישראל']

"ואת אהרן ואת בניו תקריב ורחצת אתם במים"

יש לדקדק מדוע כתוב פעמיים את המילה 'ואת' שמקום לכתוב: "ואת אהרן ובניו תקריב". אלא, היות ו"ורחצת אתם במים" - זו טבילת כל הגוף (רש"י) לכן באה המילה 'ואת' והפסיקה בין אהרן לבין בניו, משום שההלכה היא שאב אינו רוחץ עם בנו, אהרון בנפרד מבניו. (משך חכמה)

"וזה אשר תעשה על המזבח"

בגמרא (ב"ב ד.) מסופר, שבבא בן בוטא יעץ להורדוס המלך לסתור את בית המקדש הקיים כדי לשוב ולבנותו מחדש בפאר ובהדר גדולים יותר. ויש לבאר, שבכל אותו הזמן שביהמ"ק היא סתור לרגל חידושו, יתבטלו ע"י כן מהקרבת הקרבנות, והיאך מותר לעשות דבר זה? ויש לומר: א. בבית שני לא היו רוב ישראל על אדמתם, ולכן לא היה חיוב 'ועשו לי מקדש'. ב. לפי הרמב"ם מותר להקריב במקום המזבח והמקדש אף כשאינו בניו. ג. כשאין ביהמ"ק, אין חיוב להקריב קרבנות וגרמו לכך רק בגרמא. ד. גם לראב"ד כשאין ביהמ"ק אפשר להקריב במקומו בתורת במה גדולה. ה. לא הקריבו, ובית המקדש היה זקוק לתיקונים וביטולה זוהי קיומה. ו. 'זה קלי ואנורה' היא מצוה תדירה יותר ממצות הקרבנות ודוחה אותם. (ע"פ תשובות הקוראים לשאלה לשלחן השבת ע"ח)

לסדר את הפרשה

אפנינס רשימא (ושאי הפרשה 22702 22702)
אפנינס אפנינס אפנינס אפנינס אפנינס
אפנינס אפנינס אפנינס אפנינס אפנינס

- א. סדר ימי המילואים
- ב. מעשה האפוד
- ד. מעשה המעיל
- ו. מעשה החושן
- ז. מעשה הציץ והמצנפת
- ח. ציווי עשית בגדי הכהונה
- ט. מעשה הכתונות
- י. שמן למאור
- יא. מעשה המכנסים
- יב. קרבן התמיד
- יג. בגדי בני אהרן
- יד. מעשה מזבח הקטורת

שאלה לשולחן השבת

"ועשית חושן משפטה מעשה"

חשב"ב

כתוב בתרגום יונתן בן עוזיאל: "ותעביד חושן דינא דביה מהודע דינהון דישראל דאתכסי מן דייניא", דהיינו שהאורים והתומים שבחושן יסייעו לדיינים במקרי ספק כיצד יש לפסוק.

ויש לבאר כיצד יפסקו הדיינים על פי האורים והתומים, והרי יש כלל בידינו ש"לא בשמים היא" - שאין לפסוק על פי מעשה ניסים וגילויים מן השמים?

מלכת השאלה הינה אלוור זיון 2120
אלול השב.
נין אלול אק גשזויכס אלולכט
(2727 אקורא, אס ינסא),
(21) אקטו 21
הגשזויכט אקטו 2120.

העלון מוקדש לע"נ
אריה לייב בן ראובן קובלון
ת.נ.צ.ב.ה.

ישנו ביקוש רב בבתי כנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילה שלהם.
זו ההזדמנות שלכם לזכות בהצפת תורה! ניתן לתרום:
1. בהעברה לבנק לאומי [10] סניף 905 חשבון 5055271, ע"ש 'ביון'. 2. לשלוח שיק למערכת.

טמונה בפרשה

ג'רז"ה

ושפני טמוני חול

מיצד יכול האדם לאכול את אסתר המלכה ולצאת ידי חובת מזרח?

הממונה החמישי במקדש: בן אחיה על חליו הכהנים, מפני שהיו הולכים יחפים על הרצפה כל היום וריבו בטבילות ובקידושי ידיים ורגליים בצונן, ובשעת עבודה לא היה עליהם אלא הכתונת בלבד בלי חלוק, ואוכלים בשר בהמות גסות וצאן, וברוב הפעמים במקום חמץ היו אוכלים ריקים ומצות - היה מתרפה טבעם, והיו כוחות האיברים הפנימיים והחום הטבעי שלהם חלוש. על כן, היו נוטים מקו בריאותם ובאים לרוב לידי תחלואים רבים ובפרט בחולי רפיון מעיים, בשלשולים ובקדחת שונות. על כן בן אחיה היה ממונה על רפואתם ותחת רשותו היו רופאים רבים, תלמידיו, שעזרו ברפואת הכהנים האומללים. בלשכתו ימצאו תמיד משקים שונים, מרקחות, סמים, תרופות, מי פירות, משחות, שמנים, חלבנים, רטיות וכדומה, מהדברים המנוסים והטובים לכל חולאי הכהנים. (ע"פ הש"ג)

שעשועי דאורייתא

מפורסם ששמו של משה רבינו אינו מופיע בפרשה, מפני שאמר לקב"ה בפרשת כי תשא: "מחני נא מספרך". מאלו פרשות נוספות נעדר שמו של משה? (17 פרשות)

מצאו נא בפרשה:

- את שמותיהן של ארבע פרשות בתורה.
- פסוק שמופיעים בו 6 שמות של אנשים שונים.
- שבע אותיות רצופות הנקראות ישר והפוך.
- אות המופיעה פעמיים ברציפות (8)
- 3 מתוך שבעת המינים.
- שם של מסכת בש"ס.

זיכרון סימן

איטריאק ורמיים אכירא מספר פסוקי הפרשה

בפרשת תצוה מסופר בעיקר על אופן עשיית בגדי הכהונה, "לכבוד ולתפארת". בפרשת תצוה ישנם 101 פסוקים, ואפשר לזכור זאת ע"י זכירת המילים: "זה בגד הכהן" = בגימטריא = 101

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לשבוע שעבר: דבר שחייבים לעשות בזמן המלאכות המעכבות בקרבן שמותר אפילו בשמאל? לעמוד בלי חציצה על הרצפה מותר אפילו רק על רגל שמאל. (זבחים כד.) **לסדר את הפרשה** - "לכבוד ולתפארת". **חידון א' ת'** - אודם אחלמה, בין הערבים, גבלת, דם, הין, ונשמע, זרת, חושן, טבעות, יהלום ישפה, כבוד, לשם, מכנסיים מגבעת, נותר, סל, עורו, פתיל תכלת, ציץ, קטורת, רבע הין, שמות שבטי ישראל, תנוך. **חידון א' ת' הפוך** - תחרא, לב, אורג, אפוד, טיפה ראשונה, שבו, ותזרו, מצח, אבנט, ריקי מצות, נופך, מעיל, כבשים, פעמון ורימון, טס, רבוע, כתף, תשבץ, שוק, בבוקר בבוקר, תרשיש, עדות. **שעשועי דאורייתא** - כל חומש בראשית (12), עקב, ראה, שופטים, כי-תצא ונצבים. 1. שמות, תרומה, קדשים, חקת. 2. "מתוך בני ישראל... אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר". 3. "לתרומה יהיה מאת". 4. גג, ניחח, בבאו, ההין, תהיין, וככר, ממעל, ושש. 5. חיטים, רימון, זית שמן. 6. "נר תמיד". **מילה בפרשה תרומה** - סרה. לכלת המבשרת הזקנה - סרה (שרח) בת אשר שבישרה ליעקב אודות יוסף והתברכה באריכות ימים מופלגת, "שובל נסחב מההיגומא" - שארית בד משתלשל נקרא 'סרה', "שחלק ממנו מיותר" - דבר מיותר ועודף נקרא סרה, "כי סטה מדרך הישר" - כמו בביטוי תלמיד שסרה. **טמונת בפרשה** - 1. "פעמון ורימון" (כח, לד) 2. שפתון - "אודם" (כח, יז) 3. 'וברקן' (אונקלוס כח, יז) 4. "נר תמיד" (כז, כ) 5. "פעמון ורימון" (כח, לד) 6. "מצנפת" (כח, לז) 7. "ונשמע קולו" (כח, לה) 8. "מכנסי בד" (כח, מב) 9. 'שני ספלים של כסף' (רש"י כט, מ) 10. 'רבע ההין. שלשה לוגין' (רש"י כט, מ) 11. "והגרת אותם" (כט, ט) 12. כף+ דגל יזון: 'כמין כף יזונית' (רש"י כט, לו) 13. "שפה יהיה לפיו" (כח, לב) 14. 'עשירית האיפה, ארבעים ושלוש ביצים וחומש ביצה' (רש"י כט, מ) 15. "זרת ארכו" (כח, טז) 16. "מלאתי רוח" (כח, ג) 17. "ובישלת את בשרו" (כט, לא) 18. ?-תמונה ללא פתרון, תחשבו! 19. "פטדה" - אונקלוס מתרגם: 'רקן' (כח, יז) **טמונות בהפסדה** - 1. "וקול הבקר אשר אנכי שומע" (טו, יד) 2. "מציב לו יד" (טו, יב) 3. "אגג מלך עמלק" (טו, ח) 4. "בטלאים" (טו, ד) והצאן שחמלו עליו. **שאלה לשלח השבת בשלח** - שאלנו: מדוע משה יכל לנטות ידו על ים סוף אך לא להכות את היאור, ומה החילוק בין המקרים? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. כי שם היה זה עונש למצרים וכיון שהיה זה עונש ומכה משרע"ה מצד הכרת הטוב לא היה יכול לבצע את זה. אבל כאן בקריעת ים סוף, היה מדובר בהצלת כלל ישראל כי כלל ישראל היו בצרה, ולכן כאן אין להתחשב בחשבונות של הכרת הטוב. ב. כל הכרת הטוב שהיה למשה זה היה רק לגבי היאור עצמו ולא לגבי כל הימים האחרים שבעולם כמו ים סוף שהרי הוא הושלך לנילוס ולא לים סוף. ג. בקריעת ים סוף לא היה זה כלל עונש למים, כי מים שנהפכים לדם ודאי שהמים מקולקלים וכן מים המלאים צפרדעים, אבל בקריעת ים סוף, המים נשאר אולם המים אלא שהם הצטופפו קצת והתרכזו במקום אחד. (ר' צבי רוטברג שליט"א) ד. לא הכה את הים כלל אלא רק נטה את ידו ונראה פחות ככפוי טובה.

ניתן להשיג את הטלון

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.

באתר: 'לדעת', בכתובת: <http://ladaat.info/gilyonot.aspx> או באתר: 'אידישער ווינקל' (באידיש):

<https://yiddishevinkel.com/gilyones> או באתר 'דרשו'.

בשכונת בית ישראל בירושלים: בחנות 'פיצוחי בית ישראל' רחוב בית ישראל 1.

© כל הזכויות שמורות לאהרן ביי.

ניתן לשלוח תגובות רעיונות והערות למערכת:

קויפמן 17 ירושלים - temunabaparashah@gmail.com

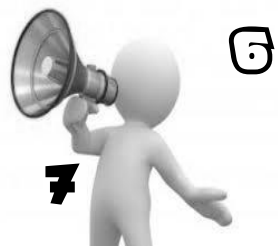
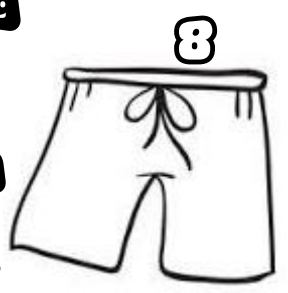
העלון מגיע מדי שבוע לעשרות אלפי משפחות וילדים, המשתמשים בו ללימוד משותף סביב שולחן השבת. מעוניינים להקדיש את העלון לכל מטרה? צרו קשר עם המערכת, או טלפנו: 052-766-5775

למונות בפרשה תצוה - זכור

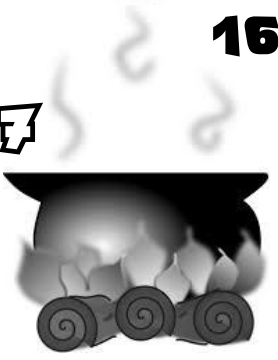
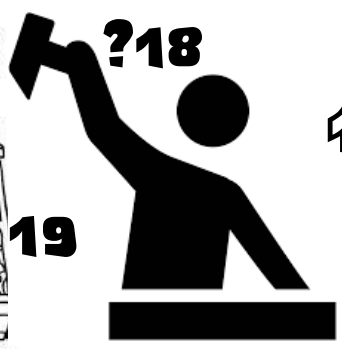
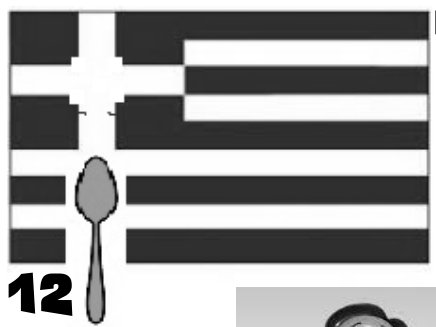
מקרא ומת קוש: תש"ל קשה

זהו אידון משעשע המיועד לתמונות הרוחניות על פסוקים ומוטיבים מהפרשה ומפירושים רש"י. (תוכלו להוציא גשבות בדף המצורף) אדגיש, כי אין הכוונה להמשיך את הפסוקים בלא, אלא רק בדרך רחב וכפל לשון. (הואיל אצטין צאת ארבים)

אשמח לקבל רעיונות, איצטקים והערות: temunabaparashah@gmail.com כמו"כ להצטרפות רשימת התפוצה והקדשות ניגון אשור בקשה אמיל הניל

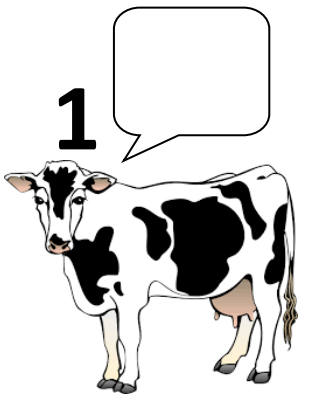
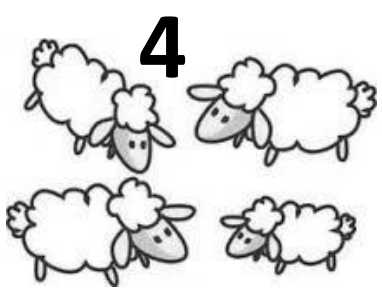
0.25=3¹⁰

כה אמר ד' (שמואל א טו ב'-לד)

הפטרת זכור

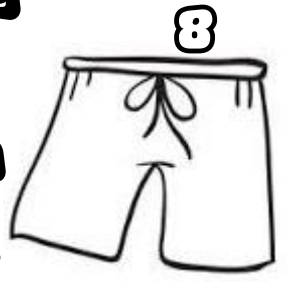
למונות בהפטרה

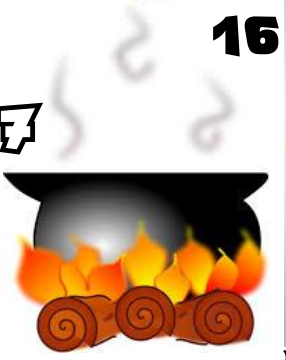
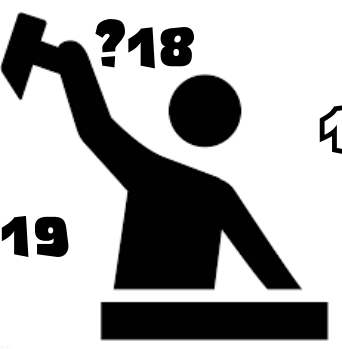
למונות בפרשה תצוה - זכור

זהו אידון משעשע המיועד להמונות הרוחניות על פסוקים ומושגים מהפרשה ומפירושי רש"י. (תוכלו להוציא גשבות בדף המצורף) אדגיש, כי אין הכוונה להמשיך את הפסוקים בלא, אלא רק בדרך רחב וכפול לשון. (מוהלף לזיין צאת ארבים) אשמח לקבל רעיונות, איציקים והערות: temunabaparashah@gmail.com כמו"כ להצטרפות רשימת התפוצה והקדשות ניגון לשלום בקשה אמילי הניל

לחץ בין לחץ

0.25=3¹⁰

כה אמר ד' (שמואל א טו ב'-לד)

הפטרת זכור

למונות בהפטרה

